

Terra i Anima

Aquest no és pas cap llibre important. Aquest és més aviat un llibre agradable. Jo l'havia emprat de petit a l'escola com a llibre de lectura. Per això té possiblement per mi un agradable record d'infantesa. Amb ell vaig viatjar per primera vegada pels pobles de la nostra terra i vaig aprendre algunes rondalles que ja mai més he oblidat. Recordes «Les perdius del Rector de Vallfogona», «L'etcetera», «La flor del panicot», «El secret de l'ametller»,?».

L'autor titula el seu llibre: impressions sobre paisatge, art, fets històrics, costums i tradicions catalanes. En realitat és una introducció a tot això, però amb pocs dies que l'he tingut sobre una taula a l'abast de tothom, vuit o deu persones l'han fullejat i m'han demanat per llegir-lo. Segurament que si s'escriguis avui moltes coses serien dites per l'autor, Anicet Villar De Serchs, d'una altra manera, però, tal com diu ell mateix en l'avertiment «TERRA I ANIMA» no té la pretensió d'ésser un estudi de la regió catalana en cap dels sentits geogràfic, històric, social o folklòric. Conté una mica de tot perquè, al través del paisatge, de l'art, d'alguns fets històrics, dels costums i de les tradicions d'aquesta regió, el lector pugui comprendre i sentir el que ella és en la terra i en l'ànima, com diu el títol.

La finalitat d'aquesta obra és distreure el lector amb lectures senzilles, curtes i agradables que li facin conèixer el país on viu per tal de trobar-s'hi més com a casa seva i sentir-s'hi més bé.

E.

Fitxa del llibre: TERRA I ANIMA.

Autor: ANICET VILLAR DE SERCHS

Editor: Miguel A. Salvatella. BARCELONA.

Edició 1961: 294 Pàgines

Preu: 55 pessetes.

Teatro

«Els condemnats»

La representació

L'obra.- Tragèdia en tres actes. Premi Ciutat de Palma de Teatre 1958. Escrita, a vint-i-un anys per Baltasar Porcel que entrà, així, amb molt bon peu en les lletres catalanes. Literàriament molt interessant, ben plantejada i desenrotllada. Tema fort —un parricidi en el centre— però ben clàssic en la tragèdia (pensem, per exemple, en "Edip Rei").

L'estrena a Granollers.- La presentà l'Agrupació Teatral "Foyer", el dissabte, dia 10, al "Casino-Club de Ritme", sota la direcció de Pere Molins. Celebrem l'elecció de l'obra, perquè, exceptuant "La torre sobre el galliner", aquesta agrupació havia triat, anteriorment, obres de ben poca consistència. Si tenim en compte els mitjans escassos amb què han de moure's bé podem felicitar-los per la representa-

ció que ens oferiren. Naturalment, la decoració i ambientació no contribuïren pas gaire al clima que una tragèdia requereix.

La interpretació.- Cal citar, en primer lloc, Josep Pons, natural de gest, sobri, encara que amb dicció poc clara. Pere Molins, M. Antònia Casademunt i Gregori Resina completaren bé el nucli central de personatges del repartiment. El "Jaume" d'aquest últim quedà, amb tot, una mica per sota del que l'obra exigia, doncs n'és la clau i el que ha de donar sentit a allò que passa. M. Concepció Salamero, Josep Llobet, Joaquina Molet, Paquita Ruera, R. Munné, Josep A. Cabrera, Jordi Doménech i J. M.º Masó oferiren unes interpretacions ben ajustades. Més fluïdos, Joan Colomer i Josep Oliva, sense, però, desentonar.

Una estona amb l'autor: BALTASAR PORCEL

Baltasar Porcel és, encara, molt jove. Les seves idees sobre teatre, sobre el teatre tràgic, són, però, molt clares. «Molta gent-ens deia-va al teatre preocupada per l'argument. Ara, tinc apunt una obra en la qual un personatge-versió moderna del cor grec-explica endavant allò que passarà, afí que no hi hagi sorpreses i la intensitat tràgica s'alliberi de l'anècdota».

Guanyador, a més del Premi Ciutat de Palma amb «Els Condemnats», d'un premi de novel·la, amb «Sol negre» que ha publicat recentment la Nova Col·lecció Lletres i del premi «Santamaria», de teatre, Porcel, que lluità a Mallorca contra una llarga tradició de teatre casolà de baixa categoria, però arrelat en el públic per inèrcia, ha aconseguit de portar a les lletres catalanes una dimensió nova en el camp teatral.

Quan, després de la representació a la nostra ciutat de «Els Condemnats», tinguérem ocasió de **conversa amb ell**, ens donàrem que Porcel està llançat per un

camí difícil, però, certament, interessant. El seu ideal, ja ho hem dit, en teatre, la restauració de la tragèdia. «La gent-insistia-ha estat deformada per l'abundant repetició del drama, on l'interès queda centrar al voltant d'un argument. Després del 1945, en sortir de la guerra, Europa —i Amèrica amb Arthur Miller— assití al reviscolament de la tragèdia, moviment del qual nosaltres restàrem al marge». Ara Porcel se sent inscrit en aquest moviment i en ell treballa i en ell escriu.

El nostre teatre no té pas, desgraciadament, el nivell que la novel·la i, sobretot, la poesia han assolit. Una presència nova és, doncs, un element de màxim interès.

Esperem les noves realitzacions de Porcel, mallorquí afincat ara a Barcelona, perquè a Mallorca, país de tranquil·litat, on no passa mai res, no era pas un ambient massa propici per a la realització d'una carrera de tràgic.

V.